

ZARÁNDOKOK ÉNEKESFÜZETE

Szerkesztette:

PÁLMAI ÁRPÁD

**KÉSZÜLT A MISSZIÓ TOURS
ZARÁNDOKAI RÉSZÉRE**

„Egész életemben az Úrnak énekelek,
zsoltárokkal dicsérem, amíg csak vagyok.”
/ Zsolt. 104,33/

Isten hozott, Zarándoktestvérem!

Érkeztél bár mai magyar határainkon belülről vagy túlról, Katolikus Anyaszentegyházunk tagjaiként mindannyian zarándokok vagyunk itt a földön. Az Atyához tartunk, és Egyházunk, mint jószágos Anya kísér minket. Most is útnak indulunk. Keresztény eleink zarándoklatairól már a 3. századtól kezdve olvashatunk, magyar népünk lelki életében több mint ezer éve él a zarándoklás szokása szent helyekre. Szent István királyunk, aki országát, magyar nemzetünket Égi Édesanyánk, Szűz Mária oltalmába ajánlotta, különös figyelemmel viseltetett a Szentföldre és Rómába induló zarándokok iránt: zarándokházakat alapított Konstantinápolyban, Jeruzsálemben, Ravennában és Rómában.

Őseink buzgóságát tovább élve mi is nyomdokaikban járunk, kegyelmet kívánunk nyerni. Utunk, még ha korunk fejlődésének megfelelően külsőleg más formát is ölt, bensőnkben ugyanaz: folyamatos felkészülés a találkozásra. Változni kívánunk, képessé tenni magunkat lelki ajándékok befogadására. Hazatérve pedig mi magunk is ajándékozók kívánunk lenni.

Közös imádságunk egyik legfontosabb módja az éneklés. Maga a Szentlélek tanítja Dávidot, az Egyházat, azaz minket énekelni. Az éneklést ajándékba kaptuk. Bennünk rejlő kincs, szüntelen istenkeresésünk eszköze. Isten dicsőségére énekelünk, megszentelődünk általa. Szent Ágoston írja: a zenét Isten nagylelkűségében adta az ember számára, hogy az magasztosabb dolgokra vezessen minket. Szintén nála olvashatjuk: „*Qui bene cantat bis orat*”, azaz kétszeresen imádkozik, aki jól énekel. Máskor pedig ezt írja: „*Cantare amantis est*”, az énekel, aki szeret.

Fogadd szeretettel, kedves Zarándoktársam, Énekesfüzetünk negyedik kiadását, amely fontos kísérője énekes imádságunknak Csíksomlyótól Krakkóig, Medjugorjétól Mátraverebély-Szentkúton át Częstochowa-ig!

Add, Uram, hogy Neked tetsző éneket zenghessünk!

Esztergom, 2018 Karácsonyán

Pálmai Árpád
EGYHÁZZENÉSZ, KARNAGY

Az énekek első sora után található a (H) Hozsanna énekes könyvbeli száma és az (ÉE) Éneklő Egyház énekes könyvbeli száma

1 A fényes nap immár elnyugodott, (ÉE 358)

A föld színe sötétben maradt,
Nappali fény éjjelre változott,
Fáradtaknak nyugodalmat hozott.

2. Minden élő megy nyugodalomra,
Az Istentől elrendelt álmra.
De én, Uram, úgy megyek ágyamba,
Mintha mennék gyászos koporsómba.

3. Vessünk számot hát, édes Istenem,
Hogy lelkemet ne kelljen féltennem,
Hogy lehessen bátrabban szólanom,
Midőn meg kell előtted állanom.

4. Színed előtt minden nap elesem,
De te lettél Atyádnál kezesem,
Ha megtartasz holnapi napodra,
Nem fordítom azt megbántásodra.

2 Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga, (H 294, ÉE 287)

Ki voltál valaha országunk istápjája?
Hol vagy István király? Téged magyar kíván,
Gyászos öltözetben teelőtted sírván.

2. Rólad emlékeztvén csordulnak könnyei,
Búval harmatoznak szomorú mezei,
Lankadnak szüntelen vitézlő karjai,
Nem szűnnek iszonyú sírástól szemei.

3. Virágos kert vala híres Pannónia,
Mely kertet öntözé híven Szűz Mária,
Katolikus hitnek bő volt szép virága,
Be megsötétedett örvendetes napja!

4. Előtted könyörgünk, bús magyar fiaid,
Hozzád fohászkodunk, árva maradékid,
Tekints, István király, szomorú hazádra,
Fordítsd szemeidet régi országodra!

5. Reménységünk vagyon benned s
Máriában,
Mint magyar hazánknak hű királynéjában,
Még éltedben minket néki ajánlottál,
És szent koronáddal együtt feláldoztál.

3 Akik ide megérkeztünk

Pünkösdi napjára,
Csíksomlyói Szűzanyánknak
Meglátására.

Itt ragyog a Szűz Mária,
Csíksomlyói szép templomban;
A szép Szűz Anya
Az egybegyűlt híveire